

“TESTIMONIS DE L'EVANGELI EN UN MÓN DE PRECARIETATS”

FIL CONDUCTOR 2009-2010

Federació de Moviments diocesans del bisbat de Vic.

FINALITAT DELS FILS CONDUCTORS DE LA FEDERACIÓ

El Consell de la Federació proposa aquesta tasca conjunta cada dos anys, per avançar en la cohesió de tots els moviments ; es tracta d'aprofundir en la reflexió creient sobre la realitat del nostre entorn, estimular l'acció dels militants i donar més visibilitat a la Federació de cara a la diòcesi i la societat. Recordem els anteriors treballs conjunts:

2003-2004: ARRELATS. GLOBALITZATS I ESPERANÇATS. Objectiu: Descobrir, cadascú en la mesura de les seves possibilitats, què representa viure arrelats i globalitzats però, sobretot, esperançats.

2005-2006: TESTIMONIS DE L'EVANGELI EN UN MÓN GLOBALITZAT. Objectiu: Verificar com els moviments fem una tasca d'evangelització tenint en compte l'íntim lligam entre aquesta i la promoció humana. Conèixer més a fons les realitats del nostre entorn que necessiten ser transformades com a signe de l'anunci de Jesucrist.

2007-2008: TESTIMONIS DE L'EVANGELI EN EL MÓN ASSOCIATIU. Objectiu: Desvetllar la urgència de comprometre's en el món associatiu. En efecte, entre l'espai més proper d'arrelament (la família, el cercle d'amistats...) i la dimensió política, nacional i global, hi ha elements d'ordre associatiu que configuren la *societat civil* i la mateixa Església.

PROPOSTA

Proposem enguany aquest tema, procurant que en els Fils Conductors de la Federació de Moviments tinguin una coherència amb els cursos anterior i afavoreixin un aprofundiment progressiu del nostre VEURE, JUTJAR I ACTUAR personal i comunitari, en una perspectiva evangelitzadora.

Estem de ple en una crisi econòmica que té les seves causes i conseqüències. Entre aquestes darreres, hi ha el creixement de la precarietat en tots els camps, començant per l'econòmic i el laboral. Això exaspera la ja fonda precarietat que es dona en les relacions interpersonals (crisi de parelles, dificultats en l'educació dels infants i adolescents). Les dimensions ètiques d'aquesta precarietat són evidents : una sèrie de valors queden capgirats, les situacions d'emergència es multipliquen, les víctimes del sistema proliferen. Els grans valors de la dignitat de les persones i els grups humans queden malferits. Tot això demana diversos tipus de resposta.

Des de la militància cristiana que poua en l'Evangeli, en la vida comunitària, en els sagraments, la pregària, la Revisió de Vida, es pot anar més a fons en unes actituds profètiques i en la proposta i experimentació de nous models de vida.

DINÀMICA DEL FIL CONDUCTOR DE 2009-2010

DESCOBRIR en el nostre entorn :

Les situacions de precarietat econòmica, familiar, afectiva, ètica i cultural que s'hi troben. Con ens afecten a nosaltres i als qui coneixem.

Veure quines franges de la societat n'estan més afectades : aturats de llarga durada, malalts crònics, immigrants desprotegits, infants de famílies desestructurades, gent gran o sola., etc.

Analitzar-ne les causes, diverses segons l'àmbit en què es donen, però també les interrelacions entre causes econòmiques, ètiques, culturals, etc.

Descobrir-ne les conseqüències pel que fa al benestar personal, familiar i social, per a l'equilibri dels llaços afectius, per a la realització personal en el treball,

DISCERNIR

Quins entorns (familiars, socials, culturals, religiosos...) són favorables a una resistència a les precarietats i quins les agreugen.

Quins reptes de tipus educatiu i formatiu planteja a curt i a llarg termini una societat on s'acumulen les crisis que provoquen precarietats.

Quines pràctiques polítiques, sindicals i socials més urgents de tipus estructural cal replantejar amb urgència en una societat com la nostra.

Quins accents ètics derivats de la fe cristiana estan en qüestió en una societat d'abundància que produeix tantes situacions de precarietat humana.

La tensió envers el Regne de Déu que va predicar Jesús, a quines conversions ens crida, en el terreny personal, familiar, professional, associatiu, polític.

ACTUAR...

Compromisos personals i familiars.

Pel que fa al nostre grup o moviment.

Suggeriments per a la Federació de Moviments.

Propostes de cara a l'Església diocesana.

PÌSTES BÍBLIQUES:

- Crítica severa, ben actual, a la idolatria d'uns sistemes financers omnipotents: Mt 6, 24.
- Preferència radical de Jesús per als menystinguts de la societat: Lc 4,18
- Tots i totes, cridats a un estil de vida fet d'austeritat i de capacitat de compartir: 1Co 12,26,
- L'ideal cristià és compartir allò que un és i té, per tal que ningú no visqui en la precarietat: Ac 2, 44-47; 4,32-37; 2Co 8,13-15.
- Importància de la confiança en Déu quan treballem per acollir i estendre el seu Regne: Lc 12,13-34.
- Necessitat de reorientar la propia vida en temps de crisi, superant la temptació individualista: Prov. 30-7-9.
- Jesús assumeix les condicions socials precàries del seu poble, de la humanitat i tria viure la precarietat des de l'orientació fonamental a Déu, el Pare: Mt 4,1-19.
- La passió i mort de Jesús és l'experiència de la major precarietat vital. La seva resurrecció obre un horitzó nou i ple. Rm 8,18-30
- Reconeixement que, fins i tot en situacions de limitació i impotència, estem cridats a acollir la plenitud de Déu que ens transformarà per dins: 1Co 1,26-31
- L'acompanyament de companys i companyes en situació de qualsevol precarietat és una de les característiques de l'apòstol : 1Co 9,22-23.

TESTIMONIS

UNA NOVA SÍNTESE HUMANISTA

Aquesta crisi ens posa improrrogablement davant decisions que afecten cada cop més el destí mateix de l'home, el qual, per altra part, no pot prescindir de la seva naturalesa. Les forces tècniques que es mouen, les interrelacions planetàries, els efectes perniciosos sobre l'economia real d'una activitat financera mal utilitzada i en bona part especulativa, els imponents fluxos migratoris, sovint provocats i després no gestionats adequadament, o l'explotació sense regles dels recursos de la terra, ens porta avui a reflexionar sobre les mesures necessàries per a solucionar problemes que no sols són nous respecte als afrontats pel papa Pau VI, sinó que també, i sobretot, tenen un efecte decisiu per al bé present i futur de la humanitat. Els aspectes de la crisi i les seves solucions, així com la possibilitat d'un nou desenvolupament futur, estan cada cop més interrelacionats, s'impliquen recíprocament, requereixen nous esforços de comprensió unitària i una *nova síntesi humanista*.

Benet XVI. Encíclica *Caritas in Veritate*.

CRITERIS

Hi ha un criteri fonamental de la doctrina social cristiana: l'economia està al servei de la persona humana. Les persones no poden ser mai tractades com a objectes.

Aquest principi, aplicat a la situació present i futura ens diu que ha mancat als alts dirigents econòmics la mesura (en buscar el màxim benefici a qualsevol preu) i la responsabilitat, que hauria evitat el mal que es fa a tantes vides humanes.

Es parla d'un "canvi de model", assajant una més gran intervenció de l'Estat en l'economia privada, ja sigui financera ja sigui industrial. És evident que això planteja l'opció entre el model neoliberal dominant i un model més socialitzant, que darre-rament ha reculat als països occidentals.

Per això ens preguntem: ¿Quin model econòmic - a la curta i a la llarga - pot donar-hi una resposta a curt i a llarg termini? ¿Quins controls s'han d'exercir sobre les entitats ara finançades generosament amb diners públics? ¿Quina regulació cal

dels beneficis excessius que, com s'ha vist, provoquen després conseqüències ne-fastes? ¿Com respondre a les necessitats dels col·lectius més dèbils: els aturats de llarga durada, els jubilats amb pensions baixes, les persones dependents, les famílies altament hipo-tecades, les petites i mitjanes empreses necessitades de crèdit, els més pobres?

Manifest de la Federació de Moviments.

EN EL DIA A DIA

En el dia a dia ens anem fent més conscients que la precarietat no és només laboral sinó més amplia: afecta tota la vida, de manera especial la dels joves, però no més la d'ells !

Es tracta d'una precarietat que sembla configurar tota la seva vida, de manera integral: relacions, projectes, sentiments, autoimatge, compromisos... Avui, per definir aquesta realitat, en el món de les ciències socials, es parla de *precarietat vital*... Podem detectar i agrupar algunes d'aquestes precarietats com a socials, laborals, personals i religioses...

Si la precarietat social, laboral i vital que provoca tant de sofriment cal rebutjar-la i combatre-la, potser hi ha un altre pla, l'espiritual, des del qual l'experiència de la precarietat vital sigui una oportunitat per a resituar-nos, en una nova comprensió de la nostra condició humana, respecte a Déu. La precarietat vital participa de l'ambigüitat i la paradoxa que sovint comporta tot el que és humà: té una vessant d'amenaça que cal combatre, però ens mostra amb tota cruesa la nostra limitació i finitud... però cridada a la plenitud de Déu, que cal acollir i assumir amb humilitat.

Pere Rodado, Revista *Correspondència*.

